

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnštvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 293.

V Ljubljani, v četrtek 23. decembra 1897.

Letnik XXV.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 22. decembra.

Včeraj sta imeli avstrijska in ogerska delegacija sklepni seji ter vsprejeli skupni finančni zakon.

V avstrijski delegaciji je Dumba poročal o carini za l. 1898. Naglašal je, da vsled zmedenih parlamentarnih razmer ni mogoče razpolagati s preostanki carinskih dohodkov, ker ni dognana carinska in trgovinska pogodba. Isto velja o kvoti, katero bo določila krona.

Delegat dr. Gross pravi, da je z določbo glede kvote zadovoljen, nikakor pa ne glede carinskih dohodkov, ker jih vlada po § 14. ne sme in ne more določiti z ogersko vlado. Češ, da to spada v področje državnega zbora. Ako se do 1. januarja ne obnovi carinska in trgovinska pogodba z Ogersko, potem sta obe državni polovici samostojni carinski ozemlji. Carina se bo pobirala po določenih tarifih, pogodbah in zakonih, in če se pozneje sklene pogodba z Ogersko, se bodo dohodki porabili v pokritje skupnih stroškov. — Da je prišlo do te zmešnjave, pravi dr. Gross, so oni krivi, ki so izdali in zagovarjali jezikovni naredbi, proti katerim so se Nemci branili. — To je pač skrajna predrznost, da levičarji sedaj krivdo zvrčajo na desnico, ko je znano vsemu svetu silovito in surovo početje nemških opozicijskih strank.

Dobro je dr. Grossa zavrnil vitez Jaworski, rekoč, da je večina državnega zbora vse storila in poskusila, da bi se rednim potom podaljšala pogodba z Ogersko. Zgodovina bo sodila, kdo je provzročil to nevarnost za državo in koristi Avstrije. Večina obžaluje, da bode morala vlada sama po § 14. začasno vrediti razmere z Ogersko, toda sedaj ni drugega sredstva.

Delegat Kaiser ponavlja zavijanja dr. Grossova, češ, da so levičarji pri vsem nedolžni, ter predlaga, naj se sklepa o finančnem zakonu, ko bo od

krona določena kvota in bode dognano, kako se porazdeli carinski dohodki.

Delegat Scheicher naglaša, da ni pristaš trobentačev v državnem zboru, da pa vztraja s tovariši v opoziciji. — Da je prišlo do tega, je kriva prejšnja vlada, ki je narode razdvojila, namesto združila proti Ogrom. Govornik izjavi, da se pridruži predlogu delegata Kaiserja.

Dr. Herold je odgovarjal Kaiserju in Scheicherju ter rekel: Češki poslanci bi bili odločno zahtevali pravičnejšo nagodbo z Ogersko, ko bi bilo prišlo do razprave v zbornici. Da se to ni zgodilo, krivi so levičarji. Jezikovni naredbi nista dar prejšnje vlade češkemu narodu na škodo nemškemu. To je le del pravice, katero zahteva češki narod. Sprava z Nemci je mogoča na podlagi dveh načel, ki sta: popolna enakopravnost obeh jezikov v deželah češke krone in nerazdeljivost češkega kraljestva. Če Nemci vsprejmo te dve načeli, je sprava takoj mogoča; ako ne, potem češkega naroda ne ukloni nobena sila.

Delegat dr. pl. Hofmann pogreva stare fraze o nemškem državnem jeziku, proti kateremu je prejšnja vlada kot jez postavila jezikovni naredbi. Govornik meni, sedanja vlada naj preklicé ti naredbi, in mirna bo Bosna.

Poročevalec Dumba naglaša, da govorniki obeh strank izražajo potrebo sprave. Torej treba le dobre volje, in sprava se bode dosegla potom kompromisa.

Nasproti Scheicherju poudarja, da je druga rešitev sedaj nemogoča, kakor po § 14., ker bi drž. zbor vsled tolikih nasprotij vendar ne sklenil začasne nagodbe. Govornik očita levičarjem, da volilce najprvo nahujskajo, potem pa se sklicujejo na zahteve in želje volilcev, kar ni pošteno. Levičarji višje cenijo strankarske, nego državne koristi.

Pri glasovanju je bil predlog delegata Kaiserja

odklonjen ter finančni zakon v drugem in tretjem branju vsprejet.

Delegat dr. Hofmannu vpraša vojnega ministra, zakaj se postopa proti onim rezervnim častnikom, ki so v Gradcu spremljali k pogrebu osebo, ki je bila usmrtena ob zadnjih nemirih. — Ta manifestacija ni bila proti armadi, temveč proti prejšnji vladi.

Vojni minister odgovarja, da mu o kakem postopanju ni nič znanega in je tako postopanje proti neaktivnim častnikom nedopustno. Ako pa so častniki sami zahtevali tako postopanje nasproti svojim tovarišem, more on to le odobravati.

Nato je vnanji minister grof Goluchowski v imenu cesarjevem zaključil delegacijo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. decembra.

Sprememba jezikovnih naredeb. Tekom včerajšnje seje avstrijske delegacije se je mej delegati razširjala vest, da namerava Gautscheva vlada še pred sestankom češkega deželnega zbora, toraj pred 10. januarjem, spremeniti jezikovni naredbi v smislu zahteve zastopnikov nemškega naroda na Češkem. V tej novi izdaji jezikovnih naredeb se spremene določbe sedanjih naredeb glede uporabe jezika pri sodiščih in drugih oblastvih v toliko, da se mesto dvojezičnosti po celi Češki razdeli ozemlje v tri dele, v nemško, češko in dvojezično ozemlje. Mesto določbe, da si morajo vsi uradniki v gotovem roku prisvojiti znanje obeh deželnih jezikov, se izda nova določba samo glede kvalifikacije konceptnih uradnikov. Te spremembe namerava dognati vlada v sporazumu obeh čeških strank. Čehi so baje že pritrdili vladni nameri, toraj preostaje le še sporazumljenje mej vlado in nemškimi zastopniki. Konečno se še naglaša, da se snide državni zbor koncem meseca februarja. — To poročilo objavlja

LISTEK.

Dr. Friderik Dittes.

(Spisal A. P. Korošec.)

VI.

Dittesov značaj.

Včasih slavimo može, kateri sicer niso veliko koristili občenemu blagru, a so pokazali v težavnih in nenavadnih slučajih izvanredno duševno velikost, katera je vredna, da se je spominjamo in se ob njej vzgledujemo. Morda je tudi dr. Friderik Dittes mož iz te kovine? Ah, da bi bila to resnica! Toda pri Dittesu duševne velikosti ne smemo iskati. Njegov značaj ni bil, da bi ga posnemali. Jeden izmed onih treh mestnih očetov, ki so hodili po Dittesa v Nemčiji, spisal je knjigo: „Das Wiener Pädagogium in den Jahren 1868 bis 1881, dargestellt von A. Kolatschek“, v kateri knjigi nam pripoveduje in dokazuje jako nelepe reči o Dittesu. Dittes ni bil mož beseda. Obljubil je, koliko ur bo poučeval na pedagogiju, a pozneje ni hotel držati svoje obljube. Bil je intrigant. Roval je proti profesorju Kehrju, da bi ga ne poklicali na pedagogij. Bil je častihlepen. — Njegov kolega na pedagogiju, prof. Willmann, imel

je veliko trpeti od njega, ker je bil bolj čislán kot Dittes. Kazal je neurejeno ljubezen do denarja, in Kolatschek pravi, da je to bil, če ne jedini, vsaj zelo važen smoter njegovega življenja. Zato ni čudno, da je bilo njegovo trinajstletno delovanje na pedagogiju vsaj v gmotnem oziru plodonosno. Posebno pogosto se očitajo Dittesu konflikti z resnico. Slabo stanje pedagogija je prikrival z neresničnimi letnimi poročili. Fr. Stauracz, pisatelj knjige: „Der Schlachtengewinner Dittes“ navaja 32 slučajev, kjer se Dittesu očitajo takozvani „konflikti z resnico“. Nam se zdi čudno, da največji pedagog sedanjega časa ni bil, da se emfemistično izrazimo, resnicoljuben. — Vkljub temu se mu prepevajo navdušeni slavospevi. O tempora, o mores! Dittes je bil nadalje tudi precej len. Imel je naslov in plačo ravnatelja, a njegove posle je moral opravljati tudi — šolski sluga. Šolski sluga je bil knjižničar in vpisovatelj. Učenci so večkrat zaman trepetali ter čakali celo uro na svojega profesorja in ravnatelja, a ni se dal videti. To je morala biti krasna disciplina! V teku 13 let Dittes ni našel primerne časa, da bi izdelal za zavod primeren učni črtež. Prijatelje je imel, dokler jih je rabil za svoje samoljubne namene. Učiteljice je imenoval Dittes „bitja, ki še svojega poklica niso

dosegla ali pa so ga že zgrešila.“ — Lep poklon za učiteljice. Naj si gospodične zapišejo te besede v svoje albume, da bo jim lažje vskipelo njih navdušenje za Dittesa, kadar se bo proslavljaj ali kadar se bo pobiralo zopet za kak njegov spomenik.

To so nekatere poteze iz Dittesovega značaja. Ali je ta značaj občudovanja in slavljenja vreden? Gotovo ne, a vendar se Dittes slavi. Zakaj neki?

VII.

V čem je bil Dittes resnično velik?

Dittes je bil nezmožen praktičen pedagog, bil je neznamen pedagogičen pisatelj, a v nečem je bil velik — v svojem sovraštvu do katoličanstva in vsega, kar je nosilo katoliško ime. Dittes sam o sebi pravi, da je boj njegov element. Mi k temu le dostavljamo, da je bil boj proti katolicizmu njegov element. Z besedo in s peresom je napadal katoliške dogme, zasmehoval cerkvene uprave in avtoritete in pobijal potrebo verskega pouka v šolah. Ako nam učitelji zatrjujejo, da slavijo Komenskega, Pestalozzija, Diesterwega i. dr., ker so bili veliki pedagogi, ne pa zaradi njihovega napetega razmerja s katoliškim naziranjem, no, mi verjamemo njihovim besedam, ako pa nam kak učitelj zatrjuje

